

Q Vriendenkring

*Maandblad van de Nederlandse Quakers.
Het Religieus Genootschap der Vrienden
95^e Jaargang, nr. 3 maart 2024*

Zonsopgang tijdens de Quaker retraite in het St Willibrord Klooster

AFSC in Gaza

AFSC zorgt voor water in Rafah

AFSC werkers delen soep uit in Rafah

Foto's van AFSC werk in Gaza

Zie voor meer informatie het artikel over Gaza in deze Vriendenkring

AFSC-medewerker Serena Awad (rechts) met vrijwilliger Ahmad bij een recreatieve activiteit voor kinderen in Rafah.

De Vriendenkring

ISSN: 0167 – 3807

Maandblad van het Religieus Genootschap der Vrienden (Quakers)

Abonnementsprijs: Nederl.: **€30,00 per jaar**
Dit moet verhoogd worden, wil je vast meer
overmaken? Europa en Wereldwijd **€75,00**
per jaar. Email abon. (PDF) €5,00 per jaar

Deze Vriendenkring is gedrukt op milieuvriendelijk
papier met deze drie certificaten

Nieuwe abonnee? Welkom! Kijk even op
onze website om je op te geven: www.quakers.nu/vriendenkring. Je
kunt op de website direct alle benodigde informatie invullen.

Het gebeurt helaas weleens dat abonnees vergeten te betalen.

Maak daarom van de betaling van het abonnement een periodieke over-
making. Bankrekening: **NL65 TRIO 0212 3772 64**

t.n.v. Quakers met vermelding van 'Abonnement De Vriendenkring'.

Voor buitenland: (BIC) TRIONL2U.

Eindredactie: Sytse Tjallingii, Van Nispensingel 5, 8016 LM, Zwolle,.

Email: vriendenkringredactie@gmail.com,

Schrijver: Hylkia Nieuwerth

Redactielid: Els Ramaker

Correctie: Hylkia, Els en Frieda Oudakker.

Voor abonnees met gezichts- of leesproblemen was er een gesproken ver-
sie van De Vriendenkring. Als je hier behoefte aan hebt neem dan contact
op met de redactie.

Kopij voor De Vriendenkring is heel erg welkom voor de 15^e van iedere
maand! (Tenzij anders afgesproken).

De Vriendenkring staat in kleur op de web-
site, waar je nog een schat aan aanvullende
en actuele informatie over de Quakers vindt.
Bezoek daarom geregeld de Quaker web-
site: www.Quakers.nu

De Nederlandse Quakers hebben, naast de website quakers.nu (waarop
de Vriendenkring te vinden is), een Facebookpagina “Quakers Neder-
landse Jaarvergadering” voor berichten en een besloten Facebookgroep
“Nederlandse Jaarvergadering” voor onderling gesprek, ook met Vrien-
denkring- abonnees. Lid word je met de betreffende knop op face-
book.com/groups/ 820840817925912

Inhoud

AFSC in Gaza	2
Inhoud	4
Vrede, onbegonnen werk	5
Algemene Vergadering.....	6
In memoriam Bert Touwen	7
Een persoonlijk verhaal over Hoop.	9
De Quaker Retraite.....	11
There is a crack in everything.....	14
Vriendschap en dankbaarheid	15
Opstaan	16
Kathedraal	17
Gebroken Heelheid	18
Mijn Glas in Lood.....	19
Aswoensdag, begin Vastentijd	20
Iets om aan te geven	21
Spirituele Voeding voor Groepen.....	24
Bidden	27
Gebed om vrede.....	30
Meester Geertshuis.....	31
Quakers in actie in Gaza	34
Aardbeving in Syrië en Turkije.....	39
Vormgeven aan morgen in Europa	40
“Ik moest op zoek naar een plek waar ik welkom was”	43
Vrienden in het hele land	45
Waar zijn Quakerbijeenkomsten?.....	46
Quaker Retraite Glas en Lood	47

**American
Friends
Service
Committee**

AFSC heeft tot nu toe voorzien in:
Voedsel voor 124.804 mensen
Drinkwater voor 63.816 mensen
Hygiënepakketten voor 2.270 vrouwen en
meisjes en 200 senioren
Recreatieve activiteiten voor 12.662 kinderen

Vrede, onbegonnen werk totdat je begint

Deze nieuwe Vriendenkring staat in het teken van spiritualiteit en hoop. De prachtige inspirerende artikelen die geschreven zijn vanuit de enorme innerlijke kracht die in de retraite ontstond, geven hoop voor de uiteindelijke toekomst. Hoop is durven naar de (verre) toekomst te kijken. Hoop is dat we kracht vinden om ons toch in te zetten voor de toekomst, ook al lijkt het niet realistisch.

Juist daarom is het zo goed om elkaar op te zoeken zoals in de retraite en in onze stille samenkomsten en daar onze wanhoop en hoop te delen. Laten we onze tranen over Gaza laten vloeien. Het AFSC (Amerikaanse Quaker Hulporganisatie) doet wat toch mogelijk is, voedsel uitdelen en speel activiteiten voor kinderen organiseren. Gelukkig heeft het Nederlandse Quaker Hulpfonds besloten een groot bedrag aan het AFSC te doneren om dit werk te ondersteunen! Geef aan het Quakerhulpfonds, zodat we dit kunnen blijven doen! Het allerbelangrijkste is dat we beseffen dat in ieder mens iets van God aanwezig is. Dat we respect hebben voor de ander. Maar het gedrag van op grote schaal burgers bombarderen is afschuwelijk! In Gaza zijn nu al zo'n 30.000 doden, waaronder meer dan 10.000 kinderen.

Marlies en ik gaan iedere morgen naar de IJsseldijk. Twee weken geleden zagen we ineens bij de vloedlijn een enorme hoeveelheid wit piepschuim stukjes over een breedte van wel 200 meter dijk. Dit is polystyreen dat eeuwenlang ons milieu blijft vervuilen. 'Opruimen is **onbegonnen** werk' zeiden we tegen elkaar. Maar even doordenkend en de hoop toelatend bracht ons op de gedachte: Het is 'onbegonnen' zolang niemand '**begint**'. Dus zijn we toch begonnen met opruimen. Het schiet niet hard op, maar we gaan door met 'beginnen', elke dag opnieuw.

Zo is het ook met werken aan de vrede. Mijn verwachtingen over vrede zijn slecht voor wat Gaza en Oekraïne betreft. Helaas maken de sterk toenevende uitgaven voor wapens deze verwachtingen alleen maar somberder. Toch is mijn hoop, die ik in de stilte goed kan voelen, mijn grote houvast en gelukkig zijn er heel veel mensen die toch hun steentje aan de vrede bijdragen. Niet alleen letterlijk door steentjes met vredesboodschappen te delen, maar ook met veel activiteiten die door miljoenen worden ondernomen om mensen met elkaar te verbinden en aan vrede bij te dragen.

Het lijkt onbegonnen werk, maar als je begint kan het je hoop geven en de overtuiging dat het zo belangrijk is om wel degelijk elke actie te ondernemen die in je directe of indirecte omgeving aan vrede kan bijdragen.

Sytse Tjallingii (redacteur Vriendenkring)

Religieus
Genootschap
der Vrienden

Algemene Vergadering

24-26 Mei 2024

Van de Nederlandse Jaarvergadering

Thema: Zaaïen van Vrede

Zet de datum vast in je agenda! We kijken ernaar uit elkaar weer te ontmoeten in het NIVON huis in Bennekom.

Zaaïen van Vrede (Seeds of Peace). Lezen we de krant, volgen we het nieuws, dan zien we dat het allerminst vrede is in deze wereld. En als we de ontwikkelingen volgen zien we dat er weinig reden is voor optimisme. Maar een belangrijke invalshoek bij ons thema is hoop, de hoop die ons verbindt, die wij herkennen en die tot resultaat kan leiden. Zoals de apostel Paulus schrijft: Zo blijven dan Geloof, Hoop en Liefde.

Vorig jaar kwamen we samen rond het thema van de Wereld Conferentie in Johannesburg die later dit jaar plaatsvindt: *‘Living the spirit of Ubuntu: Responding with hope to God’s call to cherish creation – and one another.’*

Toegespitst op het verlangen naar en het werken voor vrede willen we het erover hebben hoe wij die hoop vast kunnen houden en niet de moed verliezen. Met ons thema zaden van vrede, maar ook zaden van hoop, sluiten we ook aan bij het thema van onze Algemene Vergadering van 2022: Inclusieve Veiligheid.

Meer informatie over onze AV krijg je binnenkort, samen met een opgaveformulier.

De voorbereidingscommissie (VCAV) is al hard aan het werk om er een fijn weekend van te maken waar we ons op het thema kunnen bezinnen, onze zorgen kunnen delen over de toestand in de wereld, ons bezig houden met de zaken van het Genootschap en vooral ook elkaar als Vrienden ontmoeten in een ontspannen sfeer, bij mooi weer buiten op het terras of tijdens een wandeling door de prachtige bossen.

Met vriendelijke groet
en tot ziens op de AV
mede namens de VCAV

Peter Spreij
(Schrijver)

In memoriam Bert Touwen

Door Peter Spreij

Op 22 december 2023 hebben wij afscheid genomen van onze Vriend Bert Touwen, overleden op 16 december 2023 in Leiden.

Bert werd lid van het Genootschap in 1986. Zijn dochter Hadewijch was een tijdje op Woodbrooke geweest en had daar kennis gemaakt met de Quakers. Bert en Annelies moesten maar eens mee gaan naar

een Quaker wijdingssamenkomst. Bert is in die tijd tamelijk gauw lid geworden, Annelies vele jaren later, maar was vanaf het begin wel bij de Vrienden betrokken en hoorde er helemaal bij.

Bert was altijd heel betrokken bij het reilen en zeilen van de lokale groep Quakers in Groningen (de NON Maandvergadering) maar ook bij het landelijk genootschap en in Europees verband.

Hij was een tijd lang schrijver van de Landelijke Commissie van de Nederlandse Quakers en was ook een aantal jaren als schrijver van QCEA (de Quakerraad voor Europese aangelegenheden in Brussel) actief in Europees verband.

Bert las veel, boeken, veel boeken die hij las en herlas, maar ook kranten en maandbladen. Hij was betrokken bij wat er in de wereld, ver weg en dichtbij gebeurde, bij zijn familie, kinderen en kleinkinderen, maar ook oprecht geïnteresseerd in hoe het met jou ging, waar je mee bezig was, wat jij aan het lezen was en wat je deed, hoe het met jouw familie ging, en wat er in het Quaker wereldje gebeurde. En als er een medisch probleem langs kwam kon Bert je haarfijn uitleggen hoe dat nou zat, eventueel met goede raden.

Het was een moeilijke tijd toen Annelies, zijn vrouw, in 2012 overleed nadat haar wereld door de voortschrijdende dementie steeds kleiner was geworden, maar de echte ramp, zoals het genoemd werd tijdens de

afscheidsbijeenkomst van Bert, was het overlijden van dochter Hadewijch in 2015. Ik herinner mij hoe wij daar stonden en Bert zei, ‘Het is niet goed. Het is niet goed. Ik had daar moeten liggen.’

De laatste jaren werden door de toenemende doofheid en ouderdomsgebreken steeds moeilijker, maar nooit verloor Bert zijn belangstelling voor de wereld om hem heen.

Als je hem de laatste tijd in Groningen bezocht vond je hem meestal lezend op zijn vertrouwde plekje bij het raam op het Martini Kerkhof, vaak in gezelschap van zijn trouwe metgezel de poes. Bij een bezoek waren de wederwaardigheden, het karakter en de streken van de poes bijna altijd ook onderwerp van gesprek.

Dat hij daar vaak zat met een boek was omdat zijn wereld kleiner was geworden door zijn doofheid die steeds erger werd. Ik heb hem daar nooit over horen klagen. Hij vond het jammer dat hij niet meer naar de wijdingssamenkomst van de Vrienden in De Poort kon gaan omdat hij daar toch niets zou verstaan van wat er gezegd werd. Ik wil er niet voor spek en bonen bij zitten, zei hij eens, maar, zei hij erbij, er zijn ergere dingen, en als je nou maar duidelijk praat, niet te snel, en me goed aankijkt dan kunnen we best een goed gesprek hebben.

Bij ons laatste bezoek in Leiden vertelde hij over zichzelf en over het laatste stadium waarin hij nu verkeerde, gaf een uitgebreide diagnose van zijn medische toestand en zei, ja, die doctoren weten dat nog niet precies, maar ze komen er nog wel achter. Maar, genoeg over mij gepraat, hoe gaat het met jullie, hoe gaat het met de Vrienden in Groningen.

In Bert missen we een erudiete, meelevende en wijze Vriend, maar de herinnering aan een bijzondere Vriend en de dankbaarheid dat wij hem zo lang als Vriend in ons midden mochten hebben blijven bij ons.

*tekst van de
rouwkaart*

wolkenloze lucht
de wijze waarop ik kwam
ga ik nu terug

Gitoku
(1701-1754)

Een persoonlijk verhaal over Hoop.

Door Lucas de Groot

Mijn hele leven had ik eigenlijk veel hoop. Op betere tijden, maar ook dat dingen mooier en vooral rechtvaardiger zouden moeten en kunnen worden.

Ik maakte jarenlang in de Amsterdamse kraakbeweging de maandelijkse Kraakkrant. En bracht die 400 exemplaren ook zelf rond naar de 7 wijk actiecentra die ze weer verder rondbrachten. Een wervelend en spannend bestaan gevoed door een hoop hoop. Zelf een aksiedrukkerij opzetten kwam ook voort uit hoop. En het duidelijke gevoel dat je verschil kon maken.

Toen de stad te druk werd voor me wilde ik schillenboer worden en die op halen met paard en wagen in Noord Amsterdam. Om zo de eigen varkens te voederen en de voedsel kringloop weer rond te krijgen. Boerderij gekraakt , 8 km van Amsterdam. Om biologisch boer te worden. Om verschil te maken in de landbouw. Dat deed ik 15 jaar tot er een nieuwe milieu wet kwam die uitgerekend mij, bio boer , als eerste in Nederland raakte. We moesten stoppen. Maar hoop was er nog volop. Uit idealisme daarna een alternatief Vasten ziekenhuis begonnen en 25 jaar lang hoopvol duizenden mensen bij gestaan in dat proces van loslaten, opschonen en lichaamsbewustzijn.

In de laatste jaren daarvan ging ik 4 jaar lang op pad als vredespelgrim en later als klimaat pelgrim. Lopend met een wandelkar door Engeland, Duitsland en Nederland.

Dat ik jaren daarvoor iets als God had leren kennen, inclusief het reële bestaan van een Hemel waar ik naar toe ga na mijn dood, heeft me onderweg veel vertrouwen gegeven op een goede afloop.

Misschien is hoop zonder vertrouwen zelfs ondenkbaar. Mijn samenkomen bij de Haagse Vrienden werd daarin ook gevoed.

Na mijn pensionering begonnen mijn vrouw en ik op de Veluwe een nieuw leven als bio tuinders op een boerderij met 3 ha land. Om verschil te maken met een bloemen – en groente zelf pluktuin.

Onze hoop op een betere wereld was nog niet aan getast.

Ik kwam 2 jaar geleden terecht bij de Grootouders voor het Klimaat afdeling Zutphen/Deventer.

Eerst heel enthousiast later wat minder, terwijl de groep wel groeide van 10 naar 30 mensen.

Het gevoel van Hoop was langzaam aan het weg slijpen merkte ik. In contact met mensen op straat maar ook met mijn burens. De samenleving is individualistischer en harder geworden en ik misschien ook wel(sic) De verkiezingen waren de klap op de vuurpijl. De enorme ruk naar rechts gaven me een verwezen en desolaat gevoel. Een betere toekomst? Een andere en betere wereld? Het werd in korte tijd een steeds verder weg liggend ideaal. Mijn tuinen zijn gelukkig nog een vaste grond onder de voeten om in het klein toch nog een concreet verschil te kunnen maken.

En toen zag ik in Trouw het artikel over SIRE die een nieuwe reclame campagne aankondigde met als thema Hoop. Met tips om hoop te houden in deze neerslachtige tijden...met lichtpuntjes om te durven blijven hopen. Want bij onderzoek bleek dat een grote meerderheid van de mensen de hoop naar betere tijden aan het verliezen is.

Dit zijn hun 12 tips die mijn lichtje al iets meer deden branden:

1. Zoek de verbinding op.
2. Denk aan de mooie dingen.
3. Stel jezelf een doel.
4. Je kunt vaak veel meer dan je denkt.
5. Fantaseer over je Hoop.
6. Vergroot je weerbaarheid.
7. Je mag verdrietig zijn.
8. Omarm onzekerheid.
9. Oefen om dankbaar te zijn.
- 10 Je kunt alles leren.
- 11 Achter elke angst schuilt een verlangen.

Mooi toch!!

Vind je lichtpuntje
en durf te hopen

De Quaker Retraite

Van 9 tot 11 februari

De Benedictijnse St. Willibrordsabdij is al jaren ons thuis voor de Quaker retraites. We waren er nu met 14 deelnemers. We maakten voor een klein deel de diensten van de monniken mee en hadden ons eigen programma waarin de stilte een belangrijke rol speelden.

gesprek vanuit de stilte

Verslagje van mijn ervaringen door Mattanja Schwencke

Tijdens de retraite is van alles opgeborreld en weer wat weggezakt. Ik beperk mijn verslagje tot de oogst:

Een brokje beton uit een restantje productiebos achter het klooster. Het licht viel erop en ik vond het mooi, terwijl ik beton over het algemeen erg lelijk vind. Ik constateerde dat iets wat kapot is, soms mooier is dan toen het nog intact was. Dat paste bij wat eerder was gepasseerd tijdens de gesprekken uit de stilte: *There is a crack in everything, that's how the light gets in.* (L. Cohen). Het brokje ligt nu op mijn vensterbank.

Ik hoef geen mens uit één stuk te zijn. Ik ben een mens uit vele stukjes, net als glas in lood of mozaïek, en dat is goed. Ik heb hier naderhand nog veel over nagedacht. Ben ik nog steeds in de ontwerpfasen? Voeg ik nog stukjes toe, verplaats ik andere naar een minder prominente plaats? Maar, bedacht ik later, misschien ben ik al helemaal af en komt dat naar voren waar het licht op valt. Soms iets wat ik zelf nog nooit had opgemerkt, soms iets dat ik al lang niet meer had gezien. Soms even, heel kort en soms langere tijd.

Dankbaarheid, omdat ik voelde dat ik welkom was, gebutst, gebarsten, met reparaties. Dankbaar voor de opzet van de retraite, de organisatie en de begeleiding van Marlies. Dankbaar voor de blauwe druifjes en de sneeuwklonnes in ons midden, voor het onderdak, het eten, de thee, het bankje waar ik mijn voeten op kon zetten. Het was een mooi weekend.

Ik had een paar dagen nodig om het klooster te verwerken, oftewel aan mijn eigen huis te wennen. Ik ben nu begonnen met kaarten te tekenen.

Wat spreekt het kloosterleven mij aan, die eenvoud, de vele stiltes en dus pauzes tussen de bezigheden door. Dat zou ik mee kunnen nemen in mijn eigen leven. Daar was ik overigens al mee begonnen.

Het bovenpersoonlijke van de zang van de monniken, het leek wel of zelfs

de tekst er weinig toe deed, eerder de sfeer. De sfeer leek volkomen ego-loos, het steeg als het ware boven het persoonlijke uit. En dat alles van een schoonheid in eenvoud, die zelfs afstraalde van de kerk en de gebouwen. Als apotheose was er dat prachtige gebrandschilderde raam, die kleuren! Misschien neem ik volgend jaar de gitaar mee.

Glas in lood

Uit het boek van Marlies Tjallingii

Quaker meeting

*Stilte is het lood, waar het
glas in gevat is.*

*Verskillende mensen bij el-
kaar,*

*die allemaal iets bijdragen,
hele stille meetings,*

*In de meeting kleur bekennen,
als we iets bijdragen.*

*De Geest heeft de mens nodig om zijn werk te doen.
Het spirituele is de kern van onze boodschap.*

*Wie van de eeuwige bron drinkt,
Drinkt van het leven.*

*Wie de eeuwige bron vindt,
die vindt het leven.*

*Licht dat ons aan-
stoot in de morgen.*

*Hoe schijnt het
Licht door mij?*

*Glas in lood,
gebroken en toch
één geheel.*

There is a crack in everything

That's how the light gets in.

Gezongen door Leonard Cohen

*De vogels, ze zongen
bij het ochtendgloren
Begin opnieuw
hoorde ik ze zeggen
Blijf niet stilstaan bij wat
voorbij is
of wat nog komen gaat
Ah, de oorlogen zullen verder
worden gestreden
De vrome duiven
zij zullen weer gevangen worden
gekocht en verkocht
en weerom gekocht
de duif is nooit vrij*

*Luidt de klokken die nog kunnen lui-
den
Vergeet uw perfecte plaatje
In alles zit een barst
Dat is hoe het licht binnen komt*

*We hebben gevraagd naar aanwijzinger
De tekens werden ons gestuurd
De oorsprong verraden
Het huwelijk uitgeraasd
Ja, het weduwschap
van elke regering,
tekenen die we allen zien*

*Ik kan niet meer verder gaan
met de losbandige massa
terwijl de moordenaars op hoge post-
jes*

*hun gebeden hardop opzeggen
Maar ze zijn samengekomen, ze heb-
ben vergaderd
een donderwolk
en ze gaan nog van mij horen*

*Luidt de klokken die nog kunnen lui-
den
Vergeet uw perfecte plaatje
In alles zit een barst
Dat is hoe het licht binnen komt*

*U kunt een stukje bijdragen
maar je zal niet delen in het totaal
U kunt de opmars tot staan brengen,
er is geen tromgeroffel
Elk hart, elk liefhebbend hart
zal komen
maar als een vluchteling*

*Luidt de klokken die nog kunnen lui-
den
Vergeet uw perfecte plaatje
In alles zit een barst
Dat is hoe het licht binnen komt*

*Luidt de klokken die nog kunnen lui-
den
Vergeet uw perfecte plaatje
In alles zit een barst
Dat is hoe het licht binnen komt
Dat is hoe het licht binnen komt*

Vriendschap en dankbaarheid

Quaker Retraite 2024

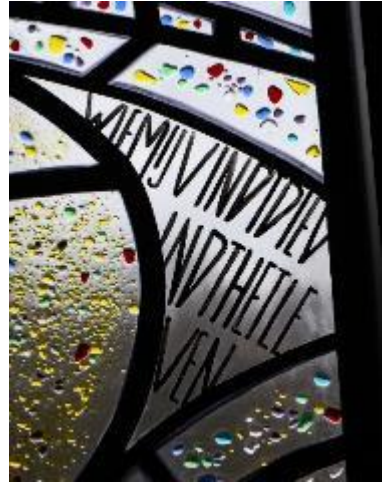
Door Willem Furnée

De terugblik op de retraite vervult mij met dankbaarheid.

Het begon al met de voorbereiding. Het glas-in-lood-raam was voor mij een catalysator om toegang te vinden tot ‘diepere lagen’ van mijn (onder)bewustzijn. Een bijzondere ervaring die ik helaas tijdens de retraite niet (duidelijk) onder woorden heb kunnen brengen. Een fenomeen dat waarschijnlijk onlosmakelijk is verbonden met ervaringen die niet zozeer via de zintuigen waargenomen, maar direct de diepere lagen van de psyche raken.

Het resultaat was een verrijking van de ziel, die vrijwel direct vrucht heeft gedragen. Woorden kunnen al snel te ‘direct’ zijn om door te kunnen dringen in de diepere en gevoelige lagen van het bewustzijn.

De stilte, de kleurenpracht van het glas-in-loodraam, de goede sfeer, de prachtige foto's van Sytse, de ontmoeting met Vrienden, die ik lang niet gezien heb en niet te vergeten de inspirerende opzet van de retraite hebben vrucht gedragen.

Opstaan

door Truus de Vries

*wend in vrede je gezicht
van het donker naar het licht
richt je zo op – als een plant –
weet je altijd in Gods hand*

Kathedraal

Door Jonathan Kendall

*Eeuwen geleden verzamelde elke
marktstad zijn rijkdom
om een grote plek van aanbidding
te bouwen,
waarvan de torenspitsen naar de
hemel reikten,
met genoeg ruimte voor iedereen
om veilig en liefdevol samen te
komen,
omringd door oude verhalen uit
de Geschriften,
getekend in lood
en verlicht in glas van elke kleur.*

*Tegenwoordig, in plaats van ste-
nen en cement,
bouwen we de Geliefde Gemeen-
schap in de Geest.
In plaats van gebroken glas in lo-
den ramen te plaatsen,
helpen we elkaar onze gebroken-
heid te herstellen.*

*We houden elkaar in het Licht,
Precies zoals we zijn,
zodat de schoonheid van onze kleu-
ren er doorheen schijnt.
Deze kathedraal is een levenswerk
van geloof, hoop en liefde.
Het is nooit af
maar blijft altijd groeien --
is altijd aan het worden.
Net zoals de Schepping zelf.*

Gebroroken Heelheid

door Oscar Jansen

"Gebroroken Heelheid

Glas-in-lood: de scherven van ons bestaan

Verbonden door de loodzware heling

Open je luiken

Laat het Licht schijnen

Door de scherven van je bestaan

En de ware waarde

Laat zich aanschouwen "

Mijn Glas in Lood

Uitgesproken tijdens de retraite door Frieda Oudakker

De heldere Licht doorlatende Geest
In de materie van mijn lichaam.
De sprankeling van mijn Weten
Omhuld door dat steeds moeizamer
bewegende, loodzware lijf.
Veni Creator Spiritus – wat schep je me nú?

Naar Gods beeld geschapen
Welk deel, álles?, niets
gaat ooit verloren.
Het onbevangen spelende
kind in mij
Zet lood om in goud -
moeiteloos.
(Dat doen de jappers
ook, hoorde ik: glas in
goud)

Jij kleine alchemist in mij,
wat ga je mij nu weer le-
ren?
Nieuwe vergezichten ko-
men op:
Nieuwsgierigheid naar de
waarde
Juist van die beperkingen in
dat lijdende, lieve lome lijf.
De zetel van mijn ziel.

Aswoensdag, begin Vastentijd

Door Gerard van den Dool

Dit jaar viel Aswoensdag - het begin van de Vastentijd - samen met Valentijnsdag, zoals bekend 14 februari. In de Vrijzinnig-Protestantse Arboretumkerk te Wageningen wordt aan Aswoensdag - en daarmee aan de Vastentijd - ruim aandacht geschonken.

Het Bijbels getuigenis over de Vastentijd staat in Jesaja 58. Na een inleiding over hypocriete gebruiken zoals gebukt gaan in rouwkleding, volgt in vers 7 een opsomming met concrete acties: je brood delen met wie honger lijdt, de dakloze een thuis bieden, een naakte kleden, je niet onttrekken aan de zorg voor je broeder of zuster.

Dan breekt je licht als de dageraad door en groeien je wonden (je trauma's) spoedig dicht; dan gaat je geluk voor je uit en geeft God je ruggensteun. Als je dan roept, geeft God je antwoord, en smeed je om hulp, dan zegt Hij: Hier ben Ik! (In het Frans zo kernachtig weergegeven met de woorden: Me voici!)

'k Heb de laatste jaren de acties van vers 7 letterlijk opgevolgd. Sindsdien is God voor mij de Tastbaar Aanwezige. Dat wens ik alle lezers toe. Vrede en alle goeds!

Iets om aan te geven

Een artikel uit: *In Godsnaam Goddeloos Nontheïsme in Contemporary Quakerisme* (zie de vorige Vriendenkring), geschreven door Phillip Gross en vertaald

door Jelena Kasteel

Philip Gross is een lid van de Redland bijeenkomsten, Britse YM en is een schrijver en professor van creatief schrijven aan de Glamorgan universiteit

Hier zitten ze dan. Net zoals de schone, maar slordige kamer waarin ze zitten, mensen hier hebben een vastberaden onverschilligheid voor hun uiterlijk. Het is allemaal mild excentriek en een beetje schilderachtig. Er zijn blijkbaar ook regels, maar waar is het regelboek? Desondanks is er iets hier dat me aantrekt. Er is een houding van luisteren, maar naar wat, weet ik niet. Twintig jaar later ben ik nog steeds hier en het is niet meer een geval van *zij*, maar van *wij*.

Vergeef me deze flashback in de tegenwoordige tijd. Ik probeer te ontdekken waarom ik blijf komen. Het was zeker niet de theologie. Ik voelde me als kind nooit op mijn gemak in de doctrine van de Kerk van Engeland, of in de Trotskistische groepen toen ik een jaar of twintig was. Het was een opluchting om het allegaartje van stemmen en geloven te horen in Quaker bijeenkomsten. Nog beter, om mensen te zien luisteren *naar* en op de een of andere manier *door* elkaars taal, ongeacht of ze Christelijk, New Age of humanistisch-politiek waren. Dat bleek allemaal te werken.

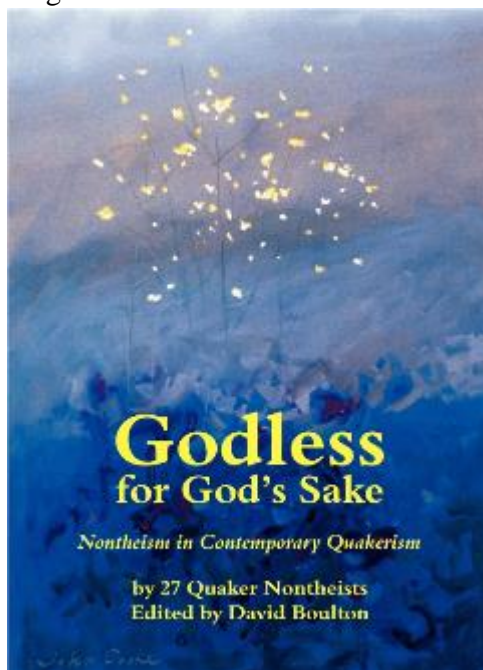
En toch bleef er een ongemakkelijk gevoel. Wat motiveert zo velen van ons om de veilige, maar vage uitdrukkingen te gebruiken zoals “de Geest”? Is het uit respect voor het geloof van anderen of is het uit gebrek aan gewone taal? Toen ik na veertien jaar mijn verzoek indiende voor het lidmaatschap, was ik er zonder vragen erdoor gekomen, net als bij de douane als je niets had om aan te geven. Het is prettig om geaccepteerd te worden, maar ik had zeker *wel* iets om te aan te geven. Ik was (ben) geen Christen. Ik had geen reden om te geloven in God (welke dan ook) buiten de natuurwetten en het werken van de (eindeloos gecompliceerde) menselijke geest.

Dezer dagen ben ik een “oudere” die in het centrum van de bijeenkomst zit. Voor de nieuwkomers Vrienden *moet* ik weten waar het allemaal om gaat. Ik kan niet meer weggkomen met *Ik weet het niet*. Als ik het niet weet, misschien gaat het nergens over. Als ik denk dat het ergens over gaat, dan zou

ik het moeten proberen te vertellen. In een organisatie gebaseerd op geloof in God, moet dat betekenen dat ik me met theologie bezig houd. God is een heel eind gekomen sinds de begindagen van het Oude Testament. De Joods-Christelijke Bijbel laat zich lezen als een verhaal van God die opgroeit. Of een verhaal van een collectieve geest die Hem voorstelt als eerst een strenge despoot, dan als een Vader die hard slaat, maar weet wat het beste voor ons is, tot de verhalen over Jezus, waar God zijn autoriteit opzij legt en lijdt samen met ons. Ik voel dat het volgende hoofdstuk in het verhaal wordt dat God zichzelf in Zijn creatie ontbindt, in ons, en geeft ons de volwassen verantwoordelijkheid. Als Hij een goede vader is, wil Hij dat we zelfstandig worden.

Dus God als een verhaal, alhoewel een rammelend boeiend verhaal? Theïstische Vrienden kunnen zeggen dat het niet uitmaakt of we God zien als een bovennatuurlijk wezen of als een metafoor, zolang we Hem kunnen voelen en we ons tot Hem kunnen richten. Maar maakt het ook niet uit voor de Vrienden zoals ik, die zich humanisten verklaren, en toch bezig zijn met religie? Men zou onze bagage wel moeten doorzoeken: we hebben iets om aan te geven.

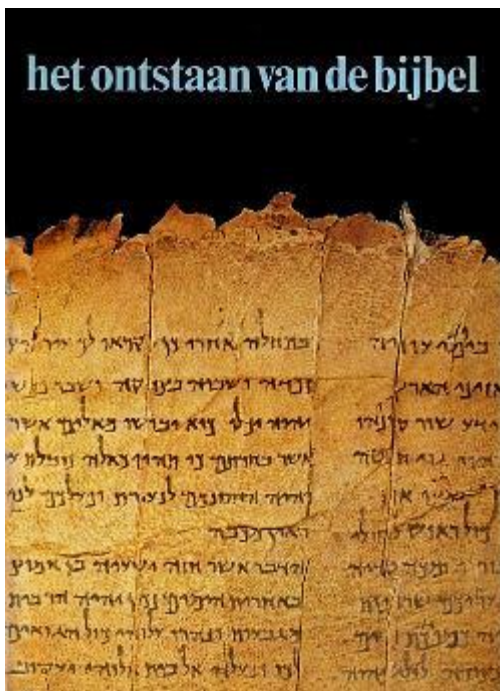
Waar zit ik naar te luisteren in een bijeenkomst, als het geen stem van God is? Zijn we tegen onszelf aan het praten? Maar *onzelf* bevat een veelheid aan stemmen. Tegenwoordig is het niet meer omstrede om te zeggen dat onze geest maar een kleine cirkel van het lamplicht is dat we onszelf noemen, en toch maar een klein gedeelte van het totaal plaatje van ons bewustzijn. Ook vele stemloze boodschappen van ons lichaam doen mee en de millennia van geaccumuleerde gemeenschappelijke ervaringen die tot uitdrukking komen in de talen die we spreken en de beelden waarin we denken. Als schrijver ken ik goed de ervaring wanneer een personage die we zelf hebben gemaakt, zich omdraait en zegt: *Nee, ik zou dat niet doen, ik zou DIT doen*. Voor de kunstenaars is creëren niet hetzelfde als *verzinnen*; hoe je het ook wil noemen is het een *relatie*. Als ik zeg dat God een metafoor is, bedoel ik niet als een personage in een allegorie, die staat voor iets dat alom bekend is.

Ik bedoel een afbeelding die gevonden of gegeven is, met een diep eigen leven, met resonanties die nog niet bekend zijn, en misschien onuitputtelijk is. Dat is eigenlijk ook iets alledaags. Oma wist dat er een nachtje over slapen helpt met het oplossen van een probleem. Je hoeft niet in mystieke krachten te geloven om te weten dat je een oplossing in je dromen kunt vinden. Of je hoeft geen professionele psycholoog te zijn om te weten dat in ons allemaal veer meer schuilt dan onze bewuste ego ervaring.

Het is heel menselijk om onze kleine zelden te willen overstijgen - in kunst, religie, liefde, sport- of in zichzelf te verzuipen. Het is niet moeilijk om “geïnspireerd” te worden. Niet alleen gênante poëzie, maar ook vreselijke wreedheden zijn gepleegd in deze toestand. Als Vrienden samen zitten in een kring is dat een vruchtbare ruimte tussen ons waaruit ingevingen (Eng. leadings) komen. Dat vraagt ook om *onderscheidingsvermogen*. Vroege Vrienden hebben gevonden dat ingevingen kunnen leiden naar de raarste plekken; ze kunnen uit verschillende hoeken van ons geest komen. Welke van God komen, moeten we zelf uitzoeken. (Bijbelse Christenen moeten zich herinneren dat de Bijbel zelf een *selectie* was van teksten door de vroege kerk; in het ergste geval door machtspolitiek, in het beste door onderscheidingsvermogen.)

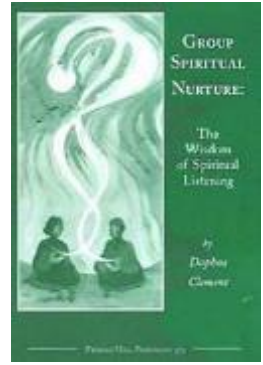
Tot op zekere punt geloof ik mijn instincten. *Ware* momenten, ervaren in bijeenkomsten, of met mensen of plaatsen, of in Boeddhistische praktijken zonder betrokkenheid van God - voelen als inzicht, diepte en duidelijkheid. Ze vertellen me niet wat ik moet denken, maar *hoe* ik het kan denken; als een verhouding tot de wereld binnen en buiten ons. En dat is wat ik heb herkend in dat slordige kamertje twintig jaren geleden. Een manier om samen te zitten. Ik vertrouw mijn instincten meer als ik een onderdeel van de bijeenkomst ben, samen met Vrienden. Dat is niet veel om een theologie mee te kunnen bouwen, maar het zou ook alles kunnen zijn.

Bijbelse Christenen moeten zich herinneren dat de Bijbel zelf een selectie was van teksten door de vroege kerk; in het ergste geval door machtspolitiek, in het beste door onderscheidingsvermogen.

Spirituele Voeding voor Groepen

*Pendle Hill Paphlet 373, door Daphne Clement
Vertalingen van Frieda Oudakker van De Wijsheid
van Spiritueel Luisteren,*

Conclusies met afsluiting

'Edere gemeenschap van aanbidders heeft het nodig om het eigen biddende hart te vinden'. Peter Crysedale.

Het is moeilijk onder woorden te brengen wat spirituele voeding is. Het woord ondersteunend schiet compleet tekort om de verbindingen in voedende relaties te beschrijven.

Maar spirituele voeding is ook weer geen magie. Toch is er een element van mysterie in, een onbekend ingrediënt. Het is een spirituele gift. We hebben een diepe behoefte aan veilige plaatsen waar we deze gift kunnen ontvangen, waar we ons openen en de warmte ontdekken van menselijke verbindingen en liefde. In een Spiritueel Voedende Groep nemen we een pauze van ons dagelijks leven. We worden ons de betekenis van het leven gewaar en waarderen die. Ons bewustzijn van de heel-wording en het heilige dat inherent is aan ons menselijk bestaan verdiept zich. Verscheidene deelnemers gebruikten woorden met een link naar 'geboorte' op een vraag naar hun ervaringen in de groep. Ja, ons diepste Zelf wordt geboren als we als een verzamelde groep in een gemeenschap bij elkaar komen, zoals de Vrienden dat kunnen ervaren in een stille samenkomst. Er kan dan een voelbare aanwezigheid achter de individuen zijn, die hen op een diep spiritueel niveau verbindt. Een verzamelde gemeenschap is een krachtige bron voor verandering. Ons individuele intrinsieke spirituele 'zijn' wordt gevoed en verrijkt door het dynamische hart van de luisterende en elkaar beantwoordende deelnemers aan de groep.

Het spanningsveld tussen het Zelf en de groep omvat de potentie voor een rijke creativiteit, zowel voor het zelf, als voor de gemeenschap. Het is ons 'biddende hart' dat een groep mensen bij elkaar brengt tot een aanbiddende gemeenschap. Dat hart gaat voorbij intellect en theologie, voorbij

sociale of culturele achtergrond. Het ligt in het centrum van onze menselijke verbinding met elkaar en het Heilige. Door ons 'biddende hart' te vinden vormen we een ware gemeenschap.

Maar spirituele voeding is ook weer geen magie. Toch is er een element van mysterie in, een onbekend ingrediënt.

Het is een spirituele gift. We hebben een diepe behoefte aan veilige plaatsen waar we deze gift kunnen ontvangen. Een plek waar we ons openen om de warmte te ontdekken van menselijke verbindingen en liefde.

In een Spiritueel Voedende Groep nemen we een pauze. We worden ons de betekenis van het leven gewaar en waarderen die.

Ons bewustzijn van de heel-wording en het heilige dat inherent is aan ons menselijk bestaan verdiept zich. Op een vraag naar hun ervaringen in de groep gebruikten verscheidene deelnemers woorden met een link naar 'geboorte'. Ja, ons diepste Zelf wordt geboren als we als een verzamelde groep in een gemeenschap bijeen zijn. Vrienden kunnen dat ervaren in een stille samenkomst. Er kan dan een voelbare aanwezigheid achter de individuen zijn, die hen op een diep spiritueel niveau verbindt. Een verzamelde gemeenschap is een krachtige bron voor verandering. Ons individuele intrinsieke spirituele 'zijn' wordt gevoed en verrijkt door het dynamische hart van de luisterende en elkaar beantwoordende deelnemers aan de groep. Het spanningsveld tussen het Zelf en de groep omvat een potentie voor rijke creativiteit, zowel voor het Zelf, als voor de gemeenschap.

Het is ons 'biddende hart' dat een groep mensen bij elkaar brengt tot een aanbedende gemeenschap. Dat hart gaat voorbij intellect en theologie, voorbij sociale of culturele achtergrond.

Het ligt in het centrum van onze menselijke verbinding met elkaar en het Heilige. Door ons 'biddende hart' te vinden vormen we een ware gemeenschap. Het biddende centrum van ieder uniek menselijk wezen is onze meest tedere en meest private innerlijke plek.

In de samenleving van onze 21e eeuw met al zijn stress en druk op de geest is dit naar binnen keren iets dat aandacht en bescherming nodig heeft. Groepen voor Spirituele Voeding geven gelegenheid om dat te ervaren. We kunnen contact ontwikkelen met onze meest intieme plaats binnenin, ons 'biddende hart', in de aanwezigheid van anderen. Een gemeenschap die gecenterd of verzameld is in dat 'biddende hart', is in staat om verschillen, de verscheidenheid van alle deelnemers, te tolereren en te verdragen. In Spirituele Voedingsgroepen beoefenen we kwetsbaarheid en beschikbaarheid voor het hart van de gemeenschap. We oefenen om onze diep-van-binnen plaats, ons 'biddende hart', te onthullen.

Vaak voelen we ons op onze hoede t.a.v. praten over de subtiele invloed van de Geest in ons dagelijks leven, maar Groepen voor Spirituele Voeding verbeteren het ervaren van dagelijks contact met het Heilige. Daar worden mogelijkheden gecreëerd om de aanwezigheid van God op te merken en te ervaren. Mogelijkheden om te luisteren naar de leiding van God, zoals die regelmatig voorkomt in ons dagelijks leven.

Dit bewustzijn is helend voor onszelf individueel én helend voor de wereld.

Een bewustzijn waarin we van moment tot moment ons leven begrijpen als heilig, als een éénheid van een materiële én de spirituele wereld, is misschien het ingrediënt dat we het meest nodig hebben om de 21e in te stappen in vrede en eenheid.

Naschrift

Lieve Vriend(inn)en

Ik heb weer genoten van de vertaling van dit pamphlet.

Graag wil ik met jullie verder praten over dit onderwerp.

Het liefst zou ik met een groepje Vriend(inn)en zo'n Voedende Spirituele Groep vormen. Maar is het regelmatig reizen om elkaar te ontmoeten haalbaar? Dit is een cursus waarbij je elkaar regelmatig in levenden lijve moet ontmoeten.

Laten we beginnen om dit gesprek online te voeren met degenen die zich hier ook door aangetrokken voelen. Dan zien we wel waar we op uit komen.

Ervaar je verlangen om hier nog meer mee bezig te zijn, of in eerste instantie om uit te wisselen hoe je deze vertaling gelezen en ervaren hebt, meld je dan aan bij mij.

Dat kan telefonisch op 0644794366, of via Whatsapp op dit nummer, en anders per mail naar friedaoudakker@gmail.com

Ik hoor graag van je.

Met warme groet, Frieda

Bidden

Quakers & ik, online gesprek vanuit de stilte, op 15 februari 2024

Door Mattanja Schwencke

Het onderwerp was dit keer: bidden. Marlies had ons vooraf een aantal vragen toegestuurd:

- Hoe doe je dat?
- Wat betekent het voor je?
- Hoe speelt stilte daarin een rol?

Misschien heb je een andere naam voor wat je ook bidden zou kunnen noemen. De een bidt meerdere keren per dag, de ander heel onregelmatig, de volgende alleen in geval van nood. We blijken ook een enorme variëteit aan manieren te hebben om te bidden. De vaste gebeden uit de kerkelijke traditie, zoals het Onze Vader of het gebed van Franciscus van Assisi, herinneren ons aan diepe waarheden. Terwijl anderen zich juist helemaal van die oude gebeden hebben afgekeerd. Er zijn zoveel manieren van bidden.

* Bidden is: me verbonden voelen. Tai Chi bij de rivier geeft zo'n diepe vorm van verbondenheid. Bij het ontbijt lezen we vaak korte teksten. Op dit moment uit het boekje *Beminnen* van Thich Nhat Hanh.

's Avonds in bed verzamel ik alles waar ik dankbaar voor ben.

* Soms stuur ik warme stralen naar mensen die dat nodig hebben.

* Elke ochtend zeg ik een dankgebed aan de Bron voor de gaven die ik heb gekregen, waarmee ik in de wereld kan staan. Het is een soort overgave aan een hogere macht om in de wereld liefde te brengen. Ik vraag niet, ik dank.

* Ik bid als ik hier bij jullie ben, dan voel ik verbondenheid. Ik probeer bewust van die verbondenheid te leven, dat is een soort bidden geworden.

* Ik bid bijna woordeloos. Alleen het woord Heer. Zo maak ik contact en uit ik mijn dankbaarheid.

* Ik heb verschillende vaste gebeden om de dag mee te beginnen. Maar ook oogcontact maken kan een vorm van bidden zijn, net als contact maken met de natuur. Soms is het woordeloos en gedachteloos stil zijn. Ik dank, doe geen verzoeken.

Beminnen
Thich Nhat Hanh
De mindfulness essentials

* Het Onze Vader vind ik niet sympathiek, ik zeg nooit vaste gebeden. Soms dank ik en soms vraag ik om me te helpen van de wereld een betere plek te maken.

* Ik dank veel voor wat ik heb. Ik bid voor de mensen en groepen waarmee ik werk. Ik vraag om de kracht om door te gaan met het uitvoeren van de wil van God, want dat is een hele toer.

* Ik bid voor het eten, de ontmoetingen in verschillende groepen zijn een soort van bidden.

* Rumi heeft gezegd:

'Vandaag worden we, net als elke andere dag, leeg en bang wakker.

Open niet de deur van de studeerkamer maar begin met lezen. Pak een muziekinstrument en speel.

Laat, wat we doen, de schoonheid zijn waar we van houden. Er zijn honderden manieren om te knielen en de grond te kussen.'

* Mijn favoriete gebed helpt me om gericht te blijven op wat ik te doen heb:

God, schenk me kalmte om te aanvaarden wat ik niet kan veranderen, moed om te veranderen wat ik wel kan veranderen en wijsheid om het verschil hiertussen te zien.

* 's Ochtends, na mijn ontbijt, zeg ik een soort gebed of zegenwens:

Moge iedereen zich vrij voelen als een vogel in de lucht, moge iedereen zich thuis voelen als een vis in het water, moge iedereen zich sterk voelen als een boom geworteld in de aarde, moge iedereen tevreden zijn te kunnen leven op onze Aarde. Daarna dank ik voor alles wat ik zie als ik naar buiten kijk. De lucht, de regen, de zon, de planten, de vogels, de aarde.

* Ik heb me lang ongemakkelijk gevoeld bij het bidden, het was een weerstand tegen het geloof waarin ik ben opgegroeid. Maar de associatie is steeds lossier geworden. Ik bid nu met, seculiere, gedichten. Ik heb behoefte aan een vast ritueel op een vast moment en met een vaste tekst om me te verbinden met dat wat groter is dan ik, juist op de momenten waar ik zo makkelijk aan voorbij ga. Zoals tijdens de retraite, waar Marlies de maaltijd iets extra's gaf met een lied of een korte tekst.

* Ik schrijf vrijwel dagelijks in mijn dagboekje, vaak in de vorm van een gesprekje met God. Ik vraag soms om bij iemand te zijn die dat nodig heeft.

* Bidden is een warme gloed.

* Ik bid eigenlijk nooit, maar als ik ooit in de gevangenis terecht zou komen, zou ik waarschijnlijk wel tot God bidden. Alleen in noodgevallen.

* Bidden is een soort wassen van de geest.

* Is iedere keer dat je in stilte tijdens de wijdingsdienst bij elkaar zit niet een vorm van bidden? Is iedere keer dat je contact probeert te maken met het hogere een vorm van bidden?

* George Fox schreef dat alles wat hij zei een gebed was, daarom gaf hij nooit antwoord op beleefdheidsvragen.

* Mediteren is ook een vorm van bidden. Uitrusten naar jezelf en naar andere mensen, naar alle niet menselijke verschijnselen, naar Het Andere. In alles is God aanwezig.

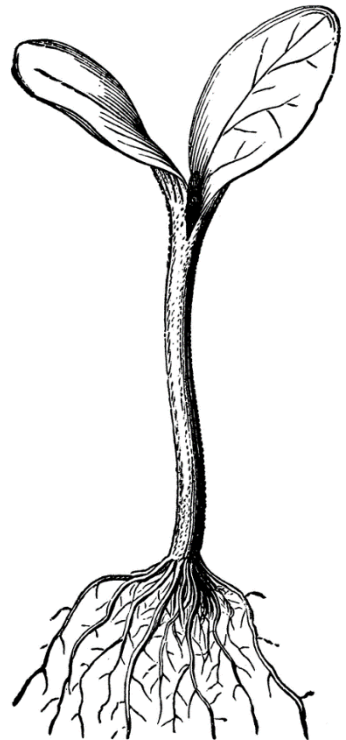
* Als ik met mensen en groepen werk is dat ook een soort bidden: geven, luisteren, de eigen gedachten loslaten.

* Er was eens een Joodse man die elke dag al zijn gebeden zei, maar op een dag wist hij de teksten niet meer. Dat vertelde hij aan de Rabbi die vroeg wat hij dan had gedaan. De man antwoordde dat hij in plaats van de teksten het alfabet had opgezegd. De Rabbi vond dat een goede oplossing. God zou de gebeden er zelf wel bij weten.

Tot slot gaven we allemaal een woord: Aandacht, Verbinding, Blij, Open Staan, Ontvankelijk, Hygiëne, In het Licht Houden, Gloed, Dank jullie wel.

loslaten voor nieuw leven

Alles wat je aandacht geeft groeit.

Gebed om vrede

*van Franciscus van Assisi
(1181-1226)*

*Heer, maak mij een instrument van Uw vrede.
Laat mij liefde brengen
waar haat heerst,
laat mij vergeven wie mij
beledigde,
laat mij verzoenen wie in
onmin leven,
laat mij geloof brengen
aan wie twijfelt,
laat mij waarheid brengen
aan wie dwaalt,
laat mij hoop brengen aan wie wanhoopt,
laat mij licht brengen aan wie in duisternis is,
laat mij vreugde brengen aan wie bedroefd zijn.
Laat mij niet zoeken getroost te worden, maar te
troosten,
niet begrepen te worden, maar te begrijpen,
niet bemind te worden, maar te beminnen.
Want het is toch door te geven, dat men ontvangt
door te verliezen, dat men vindt
door te vergeven, dat men vergiffenis ervaart
door te sterven,
dat men verrijst tot het eeuwige leven.
Amen.*

Meester Geertshuis

Door Lucas de Groot

De Midden en Zuid Nederlandse Quakers komen twee maal per maand bij elkaar in Bennekom. Minder bekend is dat er ook op de derde zondag bij elkaar gekomen wordt met gem. 8 Vrienden in Deventer. In het Meester Geerts Huis. Opgericht door Geert Groote om een soort vrouwen kloostergemeenschap te vormen. Het is de aanleiding voor dit stuk. Want eigenlijk is het een grote eer om daar samen te mogen komen.

In de voetsporen van een groot kerkhervormer uit 1350. De Moderne Devotie heette zijn beweging. Om de kerk terug te brengen naar de oude spirituele en morele waarden. Veel kloosterordes gingen hem daarin voor. Luther en George Fox kwamen eeuwen later. Eenvoud, humanisme en preken in de landstaal waren kenmerken en de beweging vond weerklank in delen van Noord Nederland en elders in Europa. Hij vertaalde en kopieerde 160 exemplaren van het Nieuwe Testament in het Nederlands, in die tijd een unieke revolutionaire bezigheid.

Wij zaten altijd in een grote fijne ruimte aan de straatkant. Wel met veel straatgeluiden. Nu wil het geval dat een van ons kennis en kunde kreeg over het vinden van zogenaamde kerkelijnen, ook wel Leylijnen genoemd. Hij kwam er ook achter dat alle oude kerken en kloosters in Europa van voor 1350 gebouwd waren met deze magnetische lijnen als middellijn. Even later vond hij ook met zijn wichelroede dat deze kerkelijnen, die van west naar oost lopen, precies om de 103 meter te vinden zijn. Omdat ze precies evenwijdig aan de evenaar lopen is de hypothese dat ze onderdeel zijn van het aardmagnetisch veld van onze aarde. Met de daarbij behorende extra energie waar de dominee/pastoor gebruik van kon maken als hij achter het altaar staat. Extra welsprekendheid om een nog beter medium te zijn tussen God en kerkgangers. Tijdens onderzoek in Italië vond onze Vriend een afstand van 100 meter tussen deze lijnen, waarschijnlijk veroorzaakt omdat de aarde daar sneller rond draait...n.l. 1200 km per uur i.p.v. 1100 km in Nederland. Nu wil het geval dat er in een kamer van het Geerts Huis een kruising gevonden werd van deze lijnen. Dat bracht ons er toe om te verhuizen naar deze mooie ruimte. Knusser en met uitzicht op een stille binnenplaats. Om tevens te kunnen profiteren van de bijzondere kracht van deze energie lijnen. Meer welsprekendheid misschien? Sneller kunnen zakken in een diepere stilte? De persoonlijke ervaringen op gelijksoortige plekken zijn: Je op

getild voelen, tintelingen of een dieper besef van eenheid en godservaren. Deze zaken waren ook het doel van de stichter van de eerste christelijke kerken, Romeinse keizer Constantijn de Grote. De St Pieter in Rome, de grafkerk in Jeruzalem, de geboortekerk in Bethlehem en de Aya Sofia in Constantinopel. De heidense Constantijn had in een droom gezien hoe God hem

adviseerde om het kruis te dragen op de schilden van zijn soldaten tijdens een beslissende veldslag in 312. Zodat hij de overwinning zou behalen. Zo geschiedde en hij won en besloot daarna om niet alleen godsdienst vrijheid toe te staan aan de Christenen, maar ook om zelf kerken te gaan bouwen. Met het heilig Kruis als grondplan. Vanaf dat moment werden , in samenspraak met de Paus, alle 24.000 kerken in Europa gebouwd op eerder genoemde aardmagnetische lijnen. Er werden in de hoofdkloosters monniken opgeleid om met de wichelroede of anderszins deze lijnen op te sporen en zodoende de plek te bepalen voor de bouw van een kerk en zo de kruisvorm te eerbiedigen. Elke maand werd er in Europa wel ergens een kerk gebouwd en de gespecialiseerde monniken hadden er soms een dagtaak aan. Schrijver dezes heeft honderden van deze kerken bezocht in Europa en vond zonder uitzondering op de zelfde plekken in de kerk een kruising van deze lijnen. Zo ontstond ook de kennis dat het merendeel van de oudste bomen op deze kruisingen staan. Zij hebben soms honderden jaren kunnen profiteren van deze bijzondere aardmagnetische energie en groeiden hoog, breed en monumentaal.

Voor alle duidelijkheid: Wichelroede gebruik om iets te vinden is niets anders dan een verlengstuk hanteren van je eigen onderbewustzijn. Die weet veel meer dan je ratio. Bijna iedereen kan dit in een uurtje leren, alleen universitair geschoolden lukt het meestal niet. In China werd er duizenden jaren geen huis gebouwd zonder dat er eerst een wichelaar kwam om de goede plek te bepalen. Oude prenten getuigen hiervan.

Wil je hier meer over weten of heb je kennissen binnen het aardmagnetisch vakgebied?

Neem contact op met mij: Lucas de Groot, lucasjedeg@hotmail.com, of kijk op mijn film hierover: "Lucas de Groot onderzoekt".

<https://www.youtube.com/watch?v=DbQppq1WFZU>

Levenslessen van een Rabbijn

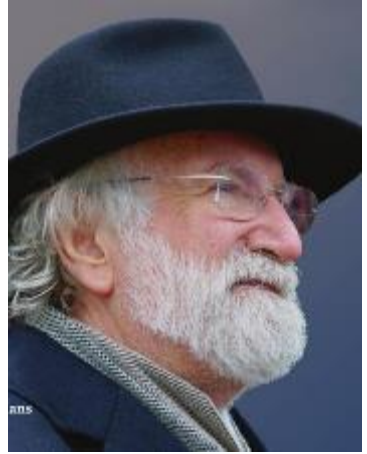
Awram Soetendorp en Annemiek Leclaire, Balans Blz 39

Door Marlies Tjallingii

‘Ultieme pastorale ontmoeting’

Ik ben degene die leert en die het verhaal verder mag vertellen.

In het Leo Baeck College, een opleidingsinstituut voor liberale rabbijnen in Londen, werd ons geleerd: ‘be a disembodied voice’: wees een onstoffelijke stem. Er werd daar gezegd: je moet alleen maar luisteren en het gesprek niet op jezelf betrekken. Mij paste dat niet. Ik heb in dat verband vaak een verhaal verteld over het begin van mijn rabbinaat. Op mijn vierentwintigste studeerde ik een jaar in Cinnati, en was ik als pastoraal werker betrokken bij een naburige gemeente. Op een dag bezocht ik een arts die net zijn vrouw had verloren, een moeder van jonge kinderen. Toen ik zijn huis binnenkwam, en ‘face to face’ stond met deze man voelde ik me totaal ontredderd. Wat kon ik hier nou brengen? De arts zag mijn verwarring en zei: ‘Zal ik koffie voor je halen? Ga nou even zitten.’ We spraken kort, hadden contact, meer herinner ik me niet. Toen ik wegging schaamde ik mij. Hij had mij gerustgesteld in plaats van andersom. Tijdens mijn afscheidsreceptie van die gemeente kwam de man binnen en zei tegen de aanwezigen: Laat me jullie iets over deze rabbijn vertellen. Ik kon wel door de grond zakken, ik dacht nu gaat hij vertellen hoe volledig onbekwaam ik was. Hij zei: ‘Moet je je voorstellen. Daar komt dan een jonge rabbijn binnen en die is helemaal in verwarring, want hij voelt mijn verdriet. En ik mocht hem een beetje geruststellen, dat heeft mij zo geholpen.’ Het enige wat ik heb willen doen, is dichterbij komen in de duisternis. In de uitwisseling, in de nabijheid ligt troost, voor beide partijen. Ik heb in mijn leven en zeker als pastoraal werker geprobeerd om op momenten dat de ander overweldigd of verscheurd was samen te worstelen. Naar buiten, naar boven. Om er te zijn, gewoon te zijn. Soms in stilte, soms hand in hand, helemaal niet met grote of kleine woorden en dan samen te proberen de uitgang te vinden. Naar een chassidische uitspraak: iemand staat in de modder en je probeert hem er niet uit te halen door vanaf de kant aan hem te trekken, maar door bij hem te gaan staan en je samen uit die modder te worstelen. Als je werkelijk deelhebt aan de worsteling, de pijn, dan heb je ook deel aan de troost en het geluk.

Quakers in actie in Gaza

*Van de website van AFSC de Amerikaanse Quaker Hulporganisatie
door Serena Awad; Bijgewerkt 21 februari 2024*

Terwijl Israëlische troepen zich voorbereiden om Rafah binnen te vallen, beschrijft Serena Awad van AFSC de situatie waarmee ontheemde Palestijnen in Gaza worden geconfronteerd. Israëlische troepen bombarderen Rafah en bereiden zich nu voor op een grondinvasie. Rafah is de laatste plaats in Gaza die nog niet is binnengevallen en is tevens het belangrijkste toegangs- en distributiepunt voor humanitaire hulp. In een verklaring van het Palestijnse Comité voor de Rechten van de Verenigde Naties staat dat de ruim 1,5 miljoen ontheemden in Rafah nu “de dood in de ogen staren zonder toegang tot voedsel, medische zorg en veilig onderdak.” Een militaire inval “zal de levens van talloze burgers in gevaar brengen, van wie velen vrouwen en kinderen zijn die al meerdere keren ontheemd zijn geraakt.”

Ondanks dat ze zelf meerdere keren ontheemd zijn, hebben AFSC-medewerkers hulp uitgedeeld aan meer dan 191.752 mensen in Rafah, Deir El-Balah en Khan Younis. De in-

vasie van Israëlische strijdkrachten zal het levensreddende werk van humanitaire organisaties ontwrichten, aangezien velen in Gaza de dood tegemoet gaan als gevolg van honger en ziekte.

Nadat het Israëlische leger het nieuws over de invasie van het gebied begon te verspreiden,

begonnen veel mensen hun spullen te pakken om te vertrekken. Ze pakken hun dekens, hun matrassen, alles wat ze hebben in, proberen zelfs hun tenten van de grond los te maken en op hun auto's te zetten.

Er bestaat niet zoiets als een veilige plek voor mensen om naartoe te gaan in Gaza. Iedereen is in de war. Als je gewoon over straat loopt, hoor je iedereen zeggen: waar moeten we nu heen? Niemand heeft een antwoord. Dit is de vijfde, zevende of tiende keer dat mensen van de ene plaats naar de andere moeten verhuizen.

In het noorden van Gaza [waar ik vandaan kom] sterven nu mensen van de

AFSC medewerkers distribueren eten in Gaza

honger. Er zijn veel gevallen gerapporteerd aan de Wereldgezondheidsorganisatie en de VN. Veel kinderen zijn nu dood omdat er geen voedsel is. Ik heb een vriend die in het noorden verbleef. De laatste keer dat ik contact met haar kon opnemen, zei ze: 'Ik wou dat ik wat brood kon zien. Ik wil gewoon iets eten. We hebben al weken niet gegeten.' Ik wist niet wat ik moest zeggen, en ik wist niet wat ik haar moest vertellen.

Ook in het noorden van Gaza of in het middegebied zijn de bombardementen niet gestopt. De meeste ziekenhuizen in de hele Gazastrook functioneren niet of worden belegerd, terwijl het Israëliësche leger iedereen vermoordt die probeert in of uit te trekken. Dus wie gewond raakt [overleeft vaak niet]. Medische zorg is een ramp. In Rafah is er op dit moment helemaal geen functionerend ziekenhuis. Eerder deze week bombardeerden Israëliësch militairen het ziekenhuis in Rafah. Dus toen mensen de gewonden naar het ziekenhuis, brachten ontdekten ze dat het buiten dienst was. Ze kunnen niets doen, alleen eerste hulp verlenen. Medicijnen voor chronische ziekten bestaan niet. Insuline bestaat niet meer. Mensen die diabetes hebben, lijden momenteel. Kankerpatiënten, mensen met nierproblemen, velen van hen zijn overleden. Veel vrouwen bevallen onder de slechtste omstandigheden ooit, en ik weet niet hoe ze zullen overleven. Mijn moeder werkt als psycholoog bij het gemeenschapsprogramma voor geestelijke gezondheidszorg en veel patiënten zijn teruggevallen omdat ze geen antidepressiva en andere medicijnen gebruiken. We hebben niet eens de meest eenvoudige medicijnen zoals Tylenol. Omdat het koud is, hebben veel mensen griep. We hebben ook zoveel COVID-patiënten omdat het zo druk is. De lucht is niet schoon, de tenten zijn niet schoon, de schuilplaatsen zijn niet schoon.

Mensen worden geconfronteerd met grote trauma's. We hebben al veel agressie meegemaakt, maar het was niet zo hard als dit. De verschrikkelijke humanitaire situatie in Gaza is ongekend. Ons dagelijks leven draait alleen maar om overleven. Mensen zijn gewoon moe. We zijn zo bang; we willen gewoon dat dit stopt.

Het is moeilijk om met deze hoeveelheid bloed en vernietiging om te gaan. Het is alsof iedereen een berg boven zijn schouders draagt. Niemand weet waar hij heen moet. Niemand weet wat we

AFSC medewerkers bereiden in Egypte voedselpakketten voor Gaza.

moeten doen.

De afgelopen maanden hebben we voedsel-, water- en hygiënepakketten uitgedeeld. Onze openluchtkeuken is elke dag geopend en serveert warme maaltijden. Deel uitmaken van het AFSC-team dat ter plaatse werkt, naast en met onze mensen, geeft mij – en hen – zoveel hoop. We zijn dankbaar voor de niet-aflatende steun van de AFSC-gemeenschap bij het mogelijk maken van onze inspanningen.

Soms brengen we eten naar mensen die al dagen niet gegeten hebben. De nood is zo groot. Wij moeten dit werk voortzetten. Maar op dit moment moeten we misschien de activiteiten onderbreken totdat we weten wat er met de invasie zal gebeuren. Dit is voor de veiligheid van de kinderen en families. We willen geen mensen daarbuiten of op een plek waar het erg druk is als er een leger is. Als alles duidelijk is, beslissen we wat we verder gaan doen. Ondertussen gaan wij door en gaan door met het verdelen van hulp. Over de gevolgen voor kinderen en ouderen

We werken samen met partners aan recreatieve activiteiten voor kinderen in scholen, opvangcentra en tenten. Het is de leukste activiteit voor kinderen om te doen, omdat je ze laat dansen, spelen en lachen. Wij verdelen ook speelgoed. We laten ze de oorlog even vergeten. Maar 's nachts, als de bommen weer vallen, voelt het soms alsof we niets hebben gedaan. Het is alsof je ze een beetje geneest en je ze morgen opnieuw moet genezen.

Ik denk ook na over de gevolgen van deze agressie voor ouderen. Velen van hen werden meer dan 75 jaar geleden [tijdens de Nakba] gedwongen hun huizen, steden en land te verlaten. Nu zijn ze gedwongen hun huizen weer te verlaten.

Over wat we kunnen doen:

We zijn met ongeveer 2,3 miljoen Gazanen. Ieder van ons heeft iets verloren. Wat we als boodschap naar de mensen in de wereld willen sturen is: stop nooit de druk voor een staakt-het-vuren. Houd niet op met het onder druk zetten van uw gemeenschappen, uw vertegenwoordigers of uw regering. Blijf aandringen op het toestaan van hulp aan Gaza, omdat het zo belangrijk is.

Onderschat nooit wat je doet. Iedereen zou moeten weten dat elk protest waar je naartoe gaat, elke donatie die je doet, elk woord dat je spreekt om mensen de waarheid te laten weten – dat dit een daadwerkelijke genocide is – een leven redt. Blijf gewoon doen wat je kunt. Kom alstublieft op voor de mensheid en roep op tot een einde aan deze genocide.

**Roep NU op tot een staakt-het-vuren en humanitaire toegang tot Gaza!
VERTEL HET Parlement. Steun het werk van AFSC in Gaza!**

Bankrek: NL94 TRIO 0338 4113 64. t.n.v. Quaker Hulpfonds, Quakers. Mvv Gaza

Stop de militarisering van Europa!

Door : Henk Baars, Kerk en Vrede; Willem de Haan, Vredesmagazine; Wendela de Vries, Stop Wapenhandel; 19 februari 2024

Twee jaar na de Russische inval in Oekraïne slaat een golf van militarisering door Nederland en Europa. De meeste voorstellen tot verhoging van defensiebudgetten zijn toegekend en in de politiek willen sommige partijen nog meer. We hebben te maken met een uitstekend georkestreerde propaganda-campagne van admiraals, generaals en energieke kolonels, die -net als vele militaire deskundigen – niet uit de media zijn weg te slaan. Ondertussen waarschuwt presidentskandidaat Trump dat Putin wat hem betreft z'n gang kan gaan als de NAVO niet verder bewapent.

Meer wapens

Het Westers beleid lijkt vooral gebaseerd op de hoop dat Rusland eerder in elkaar zal storten dan Oekraïne, wat gezien de enorme omvang van Rusland en zijn te mobiliseren bevolking – vooral uit etnische minderheden – helemaal niet waarschijnlijk is. De wapenindustrie profiteert volop van de ‘angst voor de Russen’ die weer tot koude oorlogsniveau is opgeklopt. Terwijl de NAVO 52% van alle militaire uitgaven in de wereld voor zijn rekening neemt en de Nederlandse militaire uitgaven in 2024 met 40% zijn gestegen ten opzichte van vorig jaar, wordt nog steeds gedaan alsof we weerloos staan tegenover dreigende oprukkende horden uit het oosten, een bijna archetypisch angstbeeld.

Geen de-escalatie

Nederland doet ondertussen geen enkele poging om door middel van een effectief diplomatiek pad de voortdurende geweldsescalaties in Oekraïne en het Midden-Oosten te doorbreken. We volgen Amerika in alles en schuiven met hen mee met oorlogsschepen en logistieke bijstand. Het ontbreekt geheel aan enig serieus initiatief om aan de vreselijke oorlogen een einde te maken.

Geen oplossing

Intussen is de oorlog in Oekraïne ondanks de massale westerse steun vrijwel vastgelopen. Het front beweegt niet of nauwelijks, de verwoestingen zijn enorm, het verlies aan mensenlevens tart elke beschrijving. Oekraïne is een totaal ontredderd land, de bevolking is getraumatiseerd, en er is geen zicht op verandering.

Deze oorlog moet onmiddellijk stoppen. De Westerse landen hebben daarbij de sleutel in handen. Oekraïne gaat daar maar ten dele zelf over, want door de Westerse wapenleveranties zijn wij mede verantwoordelijk geworden.

Demonstratie in Den Haag van Stop Wapenhandel.

De enige optie is om nu het geweld te stoppen en compromissen te sluiten hoe pijnlijk dat ook zal zijn.

Stop de oorlog

De enige optie is om nu het geweld te stoppen en compromissen te sluiten hoe pijnlijk dat ook zal zijn. Rusland heeft twee jaar geleden met een brute invasie Oekraïne in het ongeluk gestort. De realiteit is dat beide partijen niet kunnen winnen. De meeste oorlogen eindigen vroeg of laat met onderhandelingen. Wij vinden dat daar niet langer mee gewacht kan worden. Verdere militaire escalatie brengt een derde wereldoorlog steeds dichterbij. Een klein incident bijvoorbeeld met een afgezwaaide raket kan al genoeg zijn om heel Europa in brand steken. Willen we dat?

Regeringen hebben de plicht om hun bevolking tegen oorlogen te beschermen. Dat doe je niet verder te bewapenen, maar door je politiek en diplomatiek maximaal in te spannen voor de-escalatie en vrede. Alleen daarmee voorkom je een mogelijk totale verwoesting van alles wat ons lief is. Westerse landen hebben na de val van de muur in 1989 een historische kans laten lopen om een duurzame vrede te bereiken. Daar zijn alle historici het inmiddels over eens. Des te meer reden om niet opnieuw fouten te maken en de oorlog in Oekraïne verder uit de hand te laten lopen. Oorlogen win je niet door oorlog te voeren, oorlogen win je door aan vrede te werken.

Aardbeving in Syrië en Turkije.

Een jaar na de aardbeving op 6 februari 2023 werd in het nieuws stilgestaan bij de nasleep. In Turkije is het puin grotendeels geruimd en is een start gemaakt met nieuwbouw, al is lang niet alles aardbeving bestendig. Veel mensen wonen nog in containers.

In Syrië ligt nog veel puin en wonen veel

daklozen in noodopvang van scholen en kerken, daardoor moeten veel kinderen nog onderwijs ontberen. Waar de mensen het meest onder lijden is dat ze hun dierbaren, kinderen, ouders en broers en zussen, hun naasten hebben verloren, leed waar ze de rest van hun leven verder mee moeten.

Het Quaker Hulpfonds heeft het noodhulpprogramma van 'Kerk in actie' ondersteund. In samenwerking met giro 555 en ACT (Action by Churches Together) hebben ze bijgedragen in de opvang van (ruim 27.500) daklozen. Ook werd er gezorgd voor eten, dekens, medicijnen, hygiëne-kits, mobiele douches en sanitair. Naar de bouwkundige veiligheid, en indien mogelijk, herstel van woningen is actie ondernomen.

Kerk in Actie is al jaren actief in Syrië en heeft samen met 12 Syrische kerkgenootschappen een herstelfonds opgericht. Voor de mensen in Syrië is het voortbestaan van de kerk van cruciaal belang voor de stabiliteit en herstel van de sociale structuur in het land! Dit omdat het al zolang door oorlog wordt geteisterd. Kerken bieden cohesie.

Het QHF heeft ook het noodplan van AFSC voor Turkije en Syrië mede ondersteund. AFSC heeft 'middle east regional director' (Khaled Elkouz) aangesteld. die de contacten terplekke onderhoudt. Hij heeft ons ook film materiaal gestuurd van vlak na de aardbeving:

<https://afsc.org/news/update-emergency-response-earthquake-turkey-and-syria>

Met zoveel leed en onrust in de wereld is het goed dat we hoe klein ook, waar mogelijk een bijdrage kunnen leveren aan de leefomstandigheden van nabestaanden.

Help dit Quakerwerk steunen: Bankrek: NL94 TRIO 0338 4113 64. t.n.v. Quaker Hulpfonds, Quakers. Email: hulpfonds@quakers.nu.

Vormgeven aan morgen in Europa

Ingezonden door Peter van Leeuwen; auteur: *Laëtitia Sédou*, projectmedewerker bij het Europese netwerk tegen wapenhandel (ENAAT)

Dit voorjaar (6-9 juni) vinden de 5-jaarlijkse Europese verkiezingen plaats. QCEA zal lobbyen voor compassie, integriteit en respect in de EU-politiek. Net als 5 jaar geleden zal QCEA daar de kandidaat parlementsleden (MEP's) individueel voor benaderen, met hulp van jou en andere individuele Vrienden (meer hierover in een volgende Vriendenkring). Het belang van de EU in ons leven is geleidelijk steeds groter geworden. De verkiezingen vormen belangrijke kans om de toekomst van de Europese Unie (EU) vorm te geven. Deze verkiezingen hebben diepgaande gevolgen voor de burgers en het traject van de EU.

Laëtitia Sédou

Het Europees Parlement en zijn bevoegdheden

Centraal in dit proces staat het Europees Parlement, de enige rechtstreeks gekozen instelling van de EU. Het speelt een grote rol bij het vormgeven van wetten en behandelt kwesties zoals milieubeleid, veiligheid, migratie en economische zaken, die de nationale grenzen overstijgen. Als rechtstreeks gekozen EU-wetgever heeft het Parlement ook een budgettaire en toezichthoudende taak. Besluiten zijn rechtstreeks van invloed zijn op de toewijzing van publieke middelen en de regulering van de Europese interne markt.

Waarom de verkiezingen ertoe doen.

Ondanks dat Brussel ver weg lijkt, spelen de 705 leden van het Europees Parlement een cruciale rol bij het vaststellen van wetten en het bepalen van de toewijzing van de EU-begroting. De stembiljetten van burgers beïnvloeden de samenstelling van de Europese Commissie. Nationale en Europese kwesties zijn sterk verweven. Dat onderstreept het belang van elke stem. Europese burgers kunnen zo invloed uitoefenen op de koers van de EU. Niet alleen in belangrijke kwesties als economisch beleid, immigratie en de klimaatcrisis. Ook de rol van de EU in mondiale aangelegenheden wordt er mede door bepaald. Met de EU-verkiezingen van 2024 geven we dus actief vorm aan de toekomst van Europa om dringende mondiale uitdagingen aan te pakken met de kracht van de democratie.

Hoe werken de EU-verkiezingen?

Elke vijf jaar vinden er verkiezingen voor het Europees Parlement plaats. In 2024 is de stemming gepland tussen 6 en 9 juni, waarbij de exacte datum per

land verschilt. Er zijn in de hele EU diverse stelsystemen, die allemaal gebruik maken van een vorm van evenredige vertegenwoordiging. Van de 720 zetels in het nieuwe parlement (tegenover 705 nu) mogen wij er in Nederland 31 kiezen op basis van onze bevolkingsgrootte. De kleinste landen, Cyprus, Luxemburg en Malta, krijgen elk zes zetels, terwijl het land met de grootste bevolking, Duitsland, 96 zetels krijgt. Nieuw gekozen MEP's onderhandelen om politieke fracties te vormen. Voor een fractie zijn minimaal 25 MEP-leden uit minimaal 7 lidstaten nodig. Bij de vorming van een nieuwe Europese Commissie, speelt het EU parlement een belangrijke rol: Over de nieuwe voorzitter van de Europese Commissie wordt door het parlement met de 27 regeringsleiders onderhandeld en vervolgens gestemd. De overige EU commissarissen, door elk van de 27 nationale regeringen voorgedragen, worden vervolgens door het nieuwe parlement getoetst en dan al of niet geaccepteerd.

De EU en de wapenindustrie

In 2017 doorbrak de wapenlobby een lang gekoesterd EU-taboe en bereikte een “Europees Defensiefonds”.

Het laatste ENAAT-rapport ‘*Van oorlogslobby naar oorlogseconomie*’ (december 2023), toont het succes van de lobbyinspanningen van de industrie. Die heeft steeds nauwere banden met beleidsmakers opgebouwd. Dit proces versnelde na februari 2022, maar was daarvoor al jaren aan de gang. De grootste wapenbedrijven in de EU en grote lobbyorganisaties zoals ASD-Europe hebben de afgelopen tien jaar honderden ontmoetingen gehad met de Europese Commissie en europarlementariërs (EP-leden). In 2019 werd het directoraat-generaal Defensie-industrie en Ruimtevaart (DG DEFIS) opgericht. Dit fungeert als dienstverlener voor de wapenindustrie.

Naast het Defensiefonds zijn onlangs nieuwe subsidies aan de wapenindustrie toegekend, namelijk de *Act in Support of Ammunition Production* (ASAP) en de *European Defense Industry Reinforcement through common Procurement Act* (EDIRPA). In februari zou een nieuwe Europese strategie voor de defensie-industrie moeten worden gepresenteerd, met een nieuw financieringsprogramma ter waarde van mogelijk 1 miljard euro.

De trend is breder dan het militaire en veiligheidsbeleid: het recente rapport ‘*Blood on the Green Deal*’ is onthullend over de EU-instellingen en de

Commissie in het bijzonder. Die hebben namelijk de vertegenwoordigers van de wapenindustrie hartelijk omarmd als partners in de beleidsvorming. Terwijl het hier commerciële lobbyisten betreft die maximalisatie van inkomsten en winsten als taak hebben.

En terwijl de wereld op het punt stond samen te komen op de COP28 in Dubai, een van de laatste mogelijkheden om de klimaatverandering terug te draaien, hamerden de EU ministers van Defensie op de herhaalde eisen van de wapenindustrie: namelijk om meer toegang te krijgen tot particuliere en duurzame financiering. De bewapeningssector profiteert zo van de Russische invasie van Oekraïne. Ze voert met succes een schaamteloze ‘green- & social-washing’-campagne. Ze schildert zichzelf af als intrinsiek duurzaam en sociaal voordelig! De eigen beroerde staat van dienst in milieu zaken, menselijke en ecologische scores worden volledig verzwegen: Volgens een onderzoek uit 2022 hebben de “wereld legers tezamen de vierde grootste ecologische voetafdruk, na China, de VS en India. En dit bovendien zonder rekening te houden met de milieuschade van oorlog vernietigingen.

Het voornaamste doel van dit beleid, gepresenteerd als noodzakelijk voor het versterken van de Europese veiligheid, is in feite het vergroten van de mondiale concurrentiekracht van de industrie. Dit wordt dan gecombineerd met plannen om de exportregels te versoepelen. Dit zal meer winsten betekenen voor wapenproducenten en hun aandeelhouders. Ook meer wapens voor autoritaire regimes, voor oorlogshitsers ten koste van meer doden, geweld, repressie en vernietiging, en een verergerende milieu- en klimaatcrisis.

De Europese verkiezingen in 2024 zullen van cruciaal belang zijn, omdat het nieuwe Parlement verantwoordelijk zal zijn voor de onderhandelingen over de herziening van de huidige lange termijn begroting van de EU (2021-2027) en de volgende (2028-2034). Verschillende Europese leiders en Euro-parlementariërs riepen onlangs op tot een verhoging van de militaire uitgaven van de EU, tot 100 miljard euro. Tegelijk willen de meeste landen niet meer geld in de EU-begroting steken. In plaats daarvan roepen ze op tot concentreren op een paar cruciale prioriteiten. In de huidige politieke context gaan dan alleen maar meer middelen naar oorlog en militarisering. Dit ten koste van de vrede, gerechtigheid en een effectief antwoord op de klimaatverandering. Tenzij de Europese burgers luid en duidelijk zeggen, dat zij willen dat de EU een vreedzaam project blijft, dat de diepere oorzaken van conflicten helpt oplossen door middel van niet militaire middelen, dialoog, diplomatie en klimaat- en sociale rechtvaardigheid, kan er geen sprake zijn van echte veiligheid, d.w.z. een veiligheid die de veiligheid van alle burgers op aarde bevordert.

“Ik moest op zoek naar een plek waar ik welkom was”

Door INLIA (Internationaal Netwerk van Lokale Initiatieven met Asielzoekers)

Met z'n keurige bloesje en colbertje, z'n hippe hoedje en strak verzorgd baardje is de 25-jarige Al Sayed Ali een opvallende verschijning in 'Het Wapen van Vries' in de gemeente Tynaarlo. Al ruim een jaar vangt INLIA in dit voor-malige hotel asielzoekers op omdat het aanmeldcentrum Ter Apel overvol zat. Wie zijn deze mensen en hoe brengen ze hun tijd door terwijl ze wachten op hun asielbesluit? Een portret van een van de gasten.

Al Sayed Ali leert gitaar spelen en sport veel om de nare dingen te vergeten. Het maakt z'n hoofd leeg en sporten “geeft een kick”. Hij is nog een kind als het gezin uit Syrië vlucht en de gezinsleden in Turkije werk vinden. Ali op den duur ook; hij stukadoort, schildert en verkoopt ijsjes. “Maar het was gevaarlijk in Turkije. De mensen vinden dat je hun banen afpakt.” Hij wordt ongelukkiger en ongelukkiger. “Ik móést daar weg. Iedereen haat je, wat je ook doet. Ik moest op zoek naar een plek waar ik wel welkom was.”

Lopend van land naar land

Hij gaat alleen, zwerft wekenlang door Europa. Met een diepe zucht: “Dat duurde heel lang. Het was heel moeilijk. Langzaam, land voor land. Lopend door bossen, door de bergen. Soms kon je even meeliften, maar ik heb vooral heel veel gelopen.” Uiteindelijk komt hij aan in Zwolle.

Op het station stapt hij op de politie af en vertelt dat hij vluchteling is. De agenten helpen hem in Ter Apel te komen. Al Sayed Ali: “Ik was bang dat ik buiten moest slapen, maar toen ik er was, hoefde niemand dat. Ik hoorde nare verhalen over Ter Apel, over vechtpartijen en stelen, maar dat heb ik niet meegemaakt.”

Onzekerheid en eigenwaarde

Na wat dagen verhuist Ali naar het hotel in Vries. En toen stond de tijd stil. “De mensen van INLIA en het hotel zorgen goed voor ons. Maar ik wacht nu al een jaar op een beslissing. Zo lang in onzekerheid is niet fijn. Maar ik accepteer het en geloof echt dat de overheid zijn best doet.”

Wordt hij er wel eens boos over? “Dat mag niet van mezelf. Dan maak je jezelf gek. Ik moet mezelf helpen dus zoek ik afleiding. Ik leer gitaar spelen en sport graag; kickboksen.” Zijn ogen stralen: “Ik train zo vaak ik kan, met een Nederlandse trainer. Ik heb al aan een grote wedstrijd meegedaan, heerlijk.” In het kickboksen vindt Ali waardering en eigenwaarde, zo belangrijk nu zijn leven stil ligt. “Het is zo geweldig. Het is het beste medicijn. In het Nederlands is daar zo’n mooi woord voor: prachtig!”

“Geld is niks”

Zodra hij een verblijfsvergunning krijgt wil hij zijn eigen stukadoors- en schildersbedrijf beginnen. “Ik heb in Turkije gestuukt en geschilderd, dus ik weet dat ik dat goed kan. En hier zitten veel mensen lang te wachten op een goede stukadoor, ik weet dat er veel werk is.” Hij loopt vaak aan tegen de misvatting dat mensen zoals hij naar Nederland komen voor het geld. Overall in de wereld kun je werken en geld verdienen. Het gaat om geluk, wederzijds respect, vrienden maken. Dat is veel belangrijker.” Hij vindt Nederland een fijnere plek dan Turkije. “Hier zijn de mensen veel vriendelijker. En als ze je niet aardig vinden, doen ze hun best dat niet te laten merken.”

Glas halfvol

“Ik hou van de uitdrukking: het glas is halfvol. Al bijna een jaar hoop ik dat de procedure klaar is en ik eindelijk mag gaan werken. Maar het hoort erbij en boos worden heeft geen zin. Het glas is halfvol!”

Vrienden in het hele land

Lokale/regio Quaker bijeenkomsten:

Je bent van harte welkom!

Van leden wordt verwacht dat ze financieel bijdragen aan (zie bankrekeningen hieronder):

1. De landelijke (jaarvergadering) Quakers
2. De lokale/regiogroep (maandvergadering)
3. Abonnement op de Vriendenkring

Iedereen kant ook bijdragen aan het Quakerhulpfonds voor giften voor Quakerprojecten (al of niet vermelden welke)

Quaker Secretariaat: Religieus Genootschap der Vrienden (Quakers).

(Marlies Tjallingii) e-mail: secretariaat@quakers.nu. Website: quakers.nu

Penningmeester Nederlandse Jaarvergadering: (Frits Nieuwerth van den Akker)

Bankrek. NL65 TRIO 0212 3772 64 t.n.v. Quakers.

Quaker Bibliotheek: Vossiusstraat 20, 1071 AD Amsterdam, open op afspraak 'Bibliothecaris' Marianne Ijspeert, tel. 020-6125703 (06-12730475).

Quaker Literatuur: e-mail: literatuur@Quakers.nu. Bankrek.: NL65 TRIO 0212 3772 64 t.n.v. Quakers, m.v.v. Quaker Literatuur.

Amsterdamse Maandvergadering: Schrijver: Marianne Ijspeert, W. de Zwijgerlaan 21-III, 1056JD Amsterdam tel. 020-6125703, e-mail: mijquak.1@online.nl Bankrek.: NL81 INGB 0004 9200 51 t.n.v. A'damse MV Quakers.

Driebergen groep: Quakers t.a.v. W. Douma, Villa Xaverius, Rijsenburgselaan 11, 3972 EG Driebergen- Rijsenburg, contact: Quakers@marieke.nl.

Haagse Maandvergadering: Schrijver: Eoin Dubsy, e-mail: haagsevrienden@Quakers.nu, Haagse Maandvergadering, Stadhouderslaan 8, 2517 HW 's-Gravenhage. tel. 070- 3600621, Bankrek.: NL54 TRIO 0320 1956 78. t.n.v. Haagse Vrienden, Quakers.

Midden- en Zuid-Nederlandse Maandvergadering: Schrijver: Els Ramaker, Prinses Marijkelaan 31, 4002AT Tiel, tel. 0344 606818/0636361350, e-mail: els@ramaker.me, Bankrek.: NL67 TRIO 0197 6518 52 t.n.v. MZNMV Quakers.

Deventergroep: Inlichtingen: Frieda Oudakker 0644794366, email: friedaoudakker@gmail.com.

Noord Oost Nederlandse Maandvergadering: Schrijver: Kees Nieuwerth; Hoofdstraat 26; 9514 BE Gasselternijveen; k.nieuwerth@wxs.nl. Bankrek.: NL07 TRIO 0320 1956 51 t.n.v. Quakers NON MV.

Quaker Hulpfonds: Schrijver: Corien van Dorp. Bankrek: NL94 TRIO 0338 4113 64. t.n.v. Quaker Hulpfonds, Quakers. Email: hulpfonds@quakers.nu.

Vrienden voor Brussel (VVQREA): Schrijver: Corien van Dorp, tel: 070-3867309. E-mail: vvqrea@gmail.com. Bankrek. NL93 TRIO 0391 2219 65 - t.n.v.: Vrienden van de Quakerraad.

Vriendenkring: Per 1 jan. 2019 de abonnementsprijs van de Vriendenkring: €30,- voor Nederland en €75,- voor Buitenland (ook Europa). NL65 TRIO 0212 3772 64 t.n.v. Quakers met vermelding van 'Abonnement Vriendenkring'. E-mail: vriendenkringredactie@gmail.com

Waar zijn Quakerbijeenkomsten?

Wijdingssamenkomsten in Nederland en België

‘Quakers en ik’ do 21 maart online 20.00-21.00

Opgeven bij marliestjallingii@home.nl

Amsterdam	Iedere zondag 10.30	Vossiusstraat 20, Amsterdam, info: 020-6125703 email: mijquak.1@online.nl
Antwerpen	Geen vaste tijdstippen	Info: Jan Peeters, tel.: 0032.15.24 75 10 email: boekrijk@hotmail.com
Bennekom	MiZuNe 2e en 4e zondag vd maand, 10.30 neem contact op met Els Ramaker	Commandeursweg 44, 6721 ZM Bennekom, email: els@ramaker.me . De 2e zondag: een gesprek vanuit de stilte en daarna wijdingssamenkomst tot 11.30.
Brussel	Iedere zondag 11.00 https://quakers-belux.org	Quaker House, Square Ambiorix 50, 1000 Brussel, tel.: 00.32.2.230 49 35
Den Haag	Iedere zondag 10.30 HapStilSnap:. 18:15. 1 x per maand Graag vooraf aanmelden	Stadhouderslaan 8, Den Haag. Kinderen zijn altijd welkom. Email: haagsevrienden@quakers.nu . Info: tel. 070-3600621
Driebergen	Iedere 1 ^e zondag v.d. maand 10.30.	Onze kinderen verheugen zich op gezelschap! Voor informatie: 0648255846 of per mail: Quakers@marielke.nl
Deventer	10.30 Iedere 3 ^e zondag vd mnd. Gespreksavond: info bij Frieda.	Meester Geertshuis, Assenstraat 20, Meld je aan email: friedaoudakker@gmail.com of tel. 0644794366,
Gent	2 ^e woensdag 20.00-en 4e zondag 11.00. zie www.facebook.com/QuakersGent	In Buurthuis Het Hoeveke Patijntjestr 62. Gent. Info: Quakercirkels@gmail.com .
Groningen	2 ^e en 4 ^e zondag 10.30 in De Poort, Moesstraat 20, 9717JW Groningen,	Kinderen zijn welkom! Graag tevoren doorgeven aan: Kees Nieuwerth e-mail: k.nieuwerth@wxs.nl ; tel. 050-5712624
Zwolle	2 ^e wo van de maand 17.30-19.00. (volgende: 13 maart.)	Hap-Stil-Snap 06-23869715, aanmelden bij marliestjallingii@home.nl . huiskamerbijeenkomst

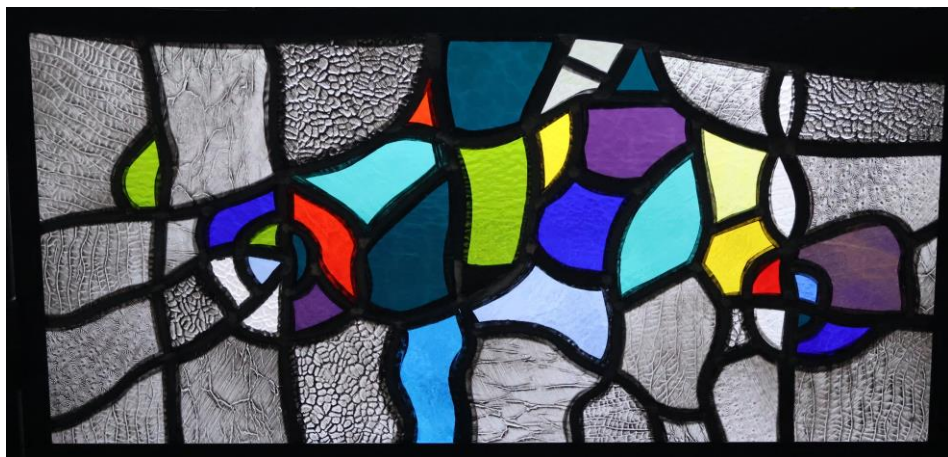

Iedere Zondag Online Wijdingssamenkomsten. Je kunt de link vinden op website van de Quakers onder op de pagina Kom Langs:. <https://www.quakers.nu/kom-langs-2/> (helemaal naar beneden scrollen). Deelnemers wordt gevraagd om buiten de momenten dat ze iets willen bijdragen erop te letten dat ze hun microfoon op “mute” hebben staan. Dit voorkomt hinderlijke bijgeluiden.

Quaker Retraite Glas en Lood

Het hele glas in loodraam in de kapel van de St. Willibrordsabdij

Detail van het midden onderste deel

